

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3938/07
24.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Ljiljanom Petrović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Niš, broj: 431-37/2006 od 07.3.2007. godine, u predmetu poreza na dohodak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 24.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijale Niš, broj: 439-1895-804b/05 od 19.12.2006. godine, a kojim ožalbenim rešenjem je utvrđen porez na dohodak građana za 2004. godinu, poreskom obvezniku AA, u ukupnom iznosu od 552.469,00 dinara, koji je obavezan da plati u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja, s napomenom da žalba ne odlaže izvršenje rešenja.

Tužilac podnetom tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja nisu cenjeni navodi poreskog obveznika u toku drugog saslušanja, kao i njegovi dokazi priloženi Poreskoj upravi Niš. Ponavlja navode iznete u žalbi da se Filijala Niš "oglušuje" od činjenice da je preko "BB", Filijale u Nišu, primio otpremninu koja je neosnovano tretirana kao zarada, ističući da "VV", "GG", nije izdala potvrdu o zaradama u 2004. godini u skladu sa finansijskom dokumentacijom i nije platila porez na zaradu, zbog čega tužilac, kako navodi, i osporava potvrdu DIN-a za 2004. godinu. Sa ovih i ostalih navoda iznetih u tužbu, predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Nakon ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, te spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni organ doneo ožalbeno rešenje u ponovnom postupku postupajući po rešenju drugostepenog organa br. 431-37/06 od 08.11.2006. godine. Postupajući po tim primedbama pozvao je tužioca radi učešća u postupku kancelarijske kontrole i sačinio zapisnik o izvršenoj kancelarijskoj kontroli br. 431-15861/06-2 od 23.11.2006. godine. Na pomenuti zapisnik u ostavljenom roku tužilac je podneo primedbe, te je prvostepeni organ nakon razmatranja istih 07.12.2006. godine sačinio dopunu zapisnika br. 431-15861/06-3, a 09.12.2006. godine na osnovu navedenih zapisnika doneo ožalbeno rešenje br. 439-1895-804b/05. Ožalbenim rešenjem prvostepeni organ je utvrdio tužiocu godišnji porez na dohodak građana, tako što je utvrđeni dohodak u iznosu od 6.757.990,00 dinara, utvrđen u skladu sa odredbom člana 87. Zakona o porezu na dohodak građana umanjio za neoporezivi iznos u smislu člana 87. st. 1. i 2. istog Zakona od 986.640,00 dinara, kao i za iznos ličnih odbitaka od 246.660,00 dinara, a u skladu sa odredbom člana 88. istog Zakona, i na tako utvrđenu osnovicu od 5.524.690,00 dinara, primenio propisanu stopu od 10% (član 89. istog Zakona).

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije nalazi da istim nije povređen zakon na štetu tužioca. Ovo sa razloga što Zakonom o radu ("Službeni glasnik RS", br. 70/01 i 73/01), nije predviđena novčana naknada koju poslodavac isplaćuje zaposlenom po osnovu sporazumnog prestanka radnog odnosa, u skladu sa odredbom člana 99. Zakona o radu, te time primanja koja ostvare zaposlena lica po osnovu sporazumnog raskida radnog odnosa u smislu čl. 97. i 99. Zakona o radu, predstavljaju zaradu u smislu čl. 13-14b. Zakona o porezu na dohodak građana, odnosno dohodak građana koji je oporeziv godišnjim porezom na dohodak građana u smislu čl. 87. Zakona o porezu na dohodak građana. Kako je do prestanka radnog odnosa tužioca došlo po osnovu Sporazuma o prestanku radnog odnosa između "GG" i radnika - tužioca te fabrike, sačinjenog u skladu sa navedenim odredbama čl. 97. stav 1. tačka 3. i čl. 99. Zakona o radu, jednokratna novčana naknada koja je isplaćena tužiocu u tom smislu ima karakter drugog primanja koje čini zaradu u smislu člana 81. stav 3. Zakona o radu, na koju se u smislu člana 87. stav 1. Zakona o porezu na dohodak građana ("Službeni glasnik RS", br. 24/01 i 80/02) plaća godišnji porez na dohodak građana.

Sud je cenio i ostale navode tužbe, pa kod napred iznetog i nespornog činjeničnog stanja, a s obzirom na iznetu pravnu regulativu, sud je našao da su bez značaja za drugačiju ocenu osporenog rešenja.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima

("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 24.10.2007. godine, U. 3938/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Ljiljana Petrović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK